

Artikel 11.

Ikke-erhvervsmæssigt drevne arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling, som defineret i artikel 1, stk. 1 (b),

- (a) skal have autorisation fra den kompetente myndighed og være undergivet denne myndigheds tilsyn;
- (b) må ikke opkræve betaling ud over det beløb, der er forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed eller fastsat af denne myndighed under nøje hensyntagen til de påløbne udgifter; og
- (c) må kun anbringe eller hverve arbejdere i udlandet, såfremt de har fået tilladelse hertil af den kompetente myndighed, og under forhold, der er fastsat i de gældende love eller administrative forskrifter.

Artikel 12.

Den kompetente myndighed skal tage de nødvendige skridt til at sikre, at de arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning uden betaling, driver deres virksomhed vederlagsfrit.

Artikel 13.

Der skal foreskrives passende straffebestemmelser, herunder om nødvendigt inddragelse af de autorisationer, der er meddelt i henhold til nærværende konvention, for overtrædelser af bestemmelserne i nærværende afsnit af konventionen eller i de love eller administrative forskrifter, hvorved de sættes i kraft.

Artikel 14.

De årlige rapporter, der skal aflægges i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, skal indeholde alle nødvendige oplysninger om de tilsynsforanstaltninger, der er truffet fra den kompetente myndigheds side med den virksomhed, der udøves af arbejdsanvisningskontorer, der foretager anvisning mod betaling, herunder i særdeleshed kontorer, der drives i erhvervsmæssigt øjemed.

IV. Forskellige bestemmelser.*Artikel 15.*

1. Hvor det drejer sig om en medlemsstat, hvis territorium omfatter store strækninger, hvor den kompetente myndighed på grund af det pågældende områdes ringe befolkningstæthed eller dets udviklingstrin anser konventionens bestemmelser for praktisk uigennemførlige, kan den pågældende myndighed undtage disse områder fra konventionens gennemførelse enten i almindelighed eller med de undtagelser, som den anser for hensigtsmæssige, for så vidt angår særlige virksomheder eller faglige områder.

2. Enhver medlemsstat skal i sin første årlige rapport om gennemførelsen af nærværende konvention, som afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive de områder, med hensyn til hvilke den påtænker at bringe nærværende artikels bestemmelser i anvendelse, og skal anføre grundene herfor; ingen medlemsstat må efter at have afgivet sin første årlige rapport bringe nærværende artikels bestemmelser i anvendelse på andre end de således angivne områder.